

Један од најувреженијих стереотипа када је реч о српској политичкој сцени гласи да је "национално" гласачко тело "примитивно", "необразовано", "затворено", "митоманско", и слично, док је, с друге стране, "про-западно", тј. презицијне, "про-европско" гласачко тело "образовано", "отворено", "софистицирано", "реалистично", итд.

Међутим, кампања за изборе заказане за 11. мај 2008. тај стереотип ће дефинитивно покопати. Наиме, кампања коју води "про-европски" блок јасно показује да они циљају управо на најнеобразованије, најнеинформисаније и најзатвореније сегменте српског друштва, који су, притом, најсклонији митоманији.

Како друкчије објаснити невероватне тврдње челника поменутог блока везане за потписивање Споразума о стабилизацији и придруживању?

С једне стране имамо портпарола холандског министарства спољних послова, који Танјугу изјављује: "Потписујемо ССП и прелазни споразум, али је Савет управо донео одлуку да ће оба споразума бити аутоматски стављена ван снаге." С друге стране, Вук Јеремић, Министар спољних послова Србије истог дана том истом Танјугу говори: "постигнут је консензус свих 27 земаља чланица Европске уније да практично Србији понуде пуноправно чланство у Унији".

Њујорк тајмс од 30.4.2008. каже да је Споразум "одмах замрзнут док Србија не успостави сарадњу са трибуналом за ратне злочине у Хагу, што чини потписивање које је обављено у уторак већином симболичним". Министар Јеремић, пак, према Политици, тврди да је потписан "уговор који ће Србију ставити на неповратни пут ка пуноправном чланству у ЕУ. 'Потврду тог пута грађани Србије треба да дају на референдуму. Тај референдум ће се одржати 11. маја, када се у Србији одржавају избори.'"

Реанимирани Вук Драшковић, чврсто у "про-европском" кампу, тврди на телевизији (Фокс, између осталих), да ће, овим потписивањем ССП-а, у Србију ући "4 милијарде евра". С друге стране, његов претходник на месту Министра спољних послова, Горан Свилановић, за Политику каже:

"Нема додатних пара као што неки кажу. Када би од данас важио међуговор, за Србију би почео да тече рок у коме она треба да снизи своје царине на европске производе."

Уз то, Маја Ковачевић, Шеф канцеларије за придруживање ЕУ од 2001-2003. пише за НСПМ:

"ЕУ ће у периоду од 2007. до 2013. пружати бесповратну финансијску помоћ свим земљама западног Балкана... Располагање овим средствима ни у ком смислу није условљено потписивањем ССП-а."

Борис Тадић непрестано нуди гласачима "сигурну европску будућност". С друге стране, према Вилију Вимеру, некадашњем Потпредседнику скупштине ОЕБС, још 2000. године је зацртано да "Србија (вероватно због обезбеђивања несметаног војног присуства САД) трајно мора да буде искључена из европског развоја." Уз то, у интервјуу датом Вечерњим новостима 31.3.2008, на питање: "Може ли Србија да се нада цланству у ЕУ и НАТО?" Вимер одговара: "Претпоставке за то мора да створи ЕУ. Подвлачим ову реченицу. Управо с тим у вези, међутим, имам највеће сумње."

То није све. У чланку за немачки Шпигел (21.2.2008.) насловљеном "Лажна ЕУ обећања за Балкан", поднаслов "Ефемерно проширење", Ханс-Јирген Шламп пише:

"Један број - можда и већина - чланова ЕУ активно ради против неодређеног обећања чланства које је дато Србима, Босанцима, Црногорцима и Албанцима. Брисел мора да хода по канапу тако што ће овим земљама нудити награду чланства - а да им га заправо никад не да. Разлог за ово је јасан: са приступањем Румуније и Бугарске Европској Унији 1. јануара 2007, расположење ове групације за даље ширење пало је на нулу."

"Про-европске" снаге се упињу да докажу гласачима да ће само њиховим избором бити осигурана "европска будућност Србије". Уз то, Потпредседник владе Ђелић каже да ће "до краја следећег скупштинског мандата" Србија ући у ЕУ. С друге стране, ево шта за ЕУ Обсервер 2.5.2008. пише Питер Сејн леј Бери:

"Чак није реч ни о томе да је исход српских избора посебно битан. Да ли ће и када Србија ући у ЕУ зависиће бар у истој мери од унутрашње политике ЕУ и апетита њене јавности за још једну велику рунду проширења, колико и од онога што се буде дешавало у самој Србији. Уз то, временска скала у којој се то буде дешавало вероватно ће бити много дужа од периода једног скупштинског мандата."

Као што се може видети из горе-наведеног, кандидати "про-европског" блока се очигледно обраћају гласачком телу које 1) не чита домаћу штампу, 2) не чита страну штампу, 3) не служи се Интернетом, 4) не чита стране језике и 5) игнорише реалност.

Дакле, може се са високом дозом сигурности рећи да "про-европски блок" чини она необразованија, необавештенија, затворенија, митоманска Србија. Али, шта ћемо, и то је Србија. Волимо је, чак и тако мусаву.

5.5.2008.